

Конкурс „Козацька пісня”

(Для участі в конкурсі кожен клас підготував одну з козацьких пісень)

Вступне слово вчителя: 14 жовтня щорічно відзначається День українського козацтва (згідно Указу Президента України від 7 серпня 1999р.). Козацтву належить особливе місце в історії України та в історичній пам'яті українського народу. Саме козацтво було тією силою, яка активно впливала на історію України XVII – XVIII ст.

День Покрова, 14 жовтня, святкується в усіх козацьких громадах світу дуже урочисто, з молебнями про живих, з панахидами про тих хто відійшов в інший світ, з урочистими загальними зборами козакі.

Така історична традиція приурочується до дива поразки турків під Азовом у 1641 році. Гарнізон Азова в той час налічував 6 тис. Донських і запорозький козаків, а турецько-татарське військо – 227 тис. чоловік. Штурм Азова розпочався 6 червня 1641 року, але втративши близько 100 тис. чоловік, ворог відступив. У вирішальний час довгої героїчної оборони козацькому гарнізону з'явилося небесне видіння "діви чудесної в багряній ризи", яке надихнуло козаків на новий подвиг, і до 1 жовтня 1641 року здійснилось дійсно диво: місто звільнилося від облоги.

Сьогодні світле та радісне свято – Покрова Пресвятої Богородиці. Від часів Хрещення Київської Русі і до наших днів це свято духовно об'єднувало наш народ, живило його вірою у повсякчасне заступництво Божої Матері за людській рід, за мир і добро на нашій землі.

Ведуча 1: Добрий день вам, друзі щирі,
Хай живеться вам у мирі,
Не минайте нашу хату,
Бо у нас сьогодні свято.

Ведуча 2 : Сьогодні гадаєм, якраз буде вчасно,
Щоб був у вас дійсно чудовий настрій.
Управшись з ділом, хіба нам не варто

Зустрітися з силою, піснею, жартом.

Ведуча 1: Наша мандрівка – в історію давню і близьку, хотілося б поєднати розповідь про славу Січ Запорозьку з тими піснями і думами, що їх складав народ про своїх героїв, своїх богатирів, а почнемо з легенди ...

Ведуча 2: Колись дуже-дуже давно Бог запросив до себе дітей різних народів, щоб обдарувати їх до свята. Зібралось тут багато люду та всім знайшовся подарунок.

Ведуча 1: Аж тільки тоді помітив Господь, що в обшарпаній одежині стоїть ще одна дитина і гірко плаче. Це була українська дитина, яка, соромлячись свого вигляду, боялася підійти ближче. Зажурився Господь – усе ж всім роздав. Захмарилося його чоло та згодом проясніло, і подарував він українській дитині найцінніший скарб – пісню, ту пісню, що ніхто її ще так не співав, ту пісню, що й досі береже в душі український народ.

Пісня про Україну «Ой у лузі червона калина»

Ведуча 1: Відгомоніли століття з того часу, як в пониззі Дніпра за його порогами, мужні і вільнолюбиві лицарі заснували Запорозьку Січ. Світ звав їх козаками .

Ведуча 2: Народ оспівав у своїх думках, піснях, легендах цих „святих лицарів, захисників вітчизни”.

Козацька пісня

Ведуча 1: У народі існує багато легенд про випробування прийому в козацьке товариство. Розповідають, що після того, як хлопець перехреститься, його пригощали пекучим від перцю борщем. Новачок мав його з’їсти, запиваючи квартою оковитої. Опісля новачка вели туди, де не – Хортиці, чи в іншому місці на Дніпрі – лежала перекинута між скелями колода : хлопець мав пройти тим „містком”, не зірвавшись у воду. Подолавши цей іспит, майбутній козак повинен був пропливти певну відстань проти течії в смузі Дніпровських порогів.

Ведуча 2: Алей то ще не все. Хлопець повинен був, осідлавши дикого лошака – чолом до хвоста, - без сідла й вуздечки проскати по полю і повернутися неушкодженим. Якщо хлопець „на дикому лошаку скакав”, то це означало – у козаки годиться.

Ведуча 1: Чи кожен юнак проходив такі випробування, чи народ просто наділив їх богатирськими доблестями, - цього не відомо, достовірно одне : на Січ приймали незалежно від національності, віку та минулого, аби був вільний та нежонатий, говорив козацькою мовою, був православний, знав і приймав порядки та звичаї січового лицарства.

Ведуча 1 : Козаки були віддані своєму товариству, любили влучне слово, дотепні жарти, вигадки й розваги, а над усе – пісню.

Пісня

Ведуча 2 : Ой заграйте ж, музики, ви од хати до хати.
Та нехай же не журиться за мною рідна мати.
Ой заграйте ж, мужики, ви од дому до дому,
Та нехай же не журиться моя мила за мною !

Пісні (для дівчат) і шумить, і гуде,

Ведуча 1 : Серед імен гетьманів Січі пам'ять людська зберегла і ім'я Петра Сагайдачного.

Ведуча 2 : І одразу ж на згадці „Ой на горі та й женці жнуть”.

Ведуча 2 : Скільки очолював Сагайдачний Запорозьке військо, всюди був овіяний славою подвигів.

Ведуча 1 : Взагалі це був чоловік великого духу, що сам шукав небезпеки, легковажив життям. У битві був першим, коли доводилося відступати – останній.

Пісня

Ведуча 1 : Важливі доручення Богдана Хмельницького часто виконував Петро Дорошенко. На початку 1660-го року він стає Чигиринським полковником.

Ведуча 2 : Пізніше став гетьманом Правобережної України.

Пісня „Ой на горі та й женці жнуть”

Ведуча 1 : Українська пісне !
Ти пройшла шляхами
До мого серця і живеш у нім.

Ведуча 2 : Українська пісне !
Чарівна, всесильна !
Ти такою будеш через сотню літ !

Ведуча 1 : Українська пісне !
Вчить тебе дитина,
Щоби пам'ятала свій козацький рід !

Ведуча 2 : Засвідчимося разом сьогодні,
Брати і сестри,

Разом : Що козацькому роду – нема переводу.

Пісня

Ведуча 1 : Ось і закінчилося свято,
Хотілося б вам усім побажати
Добра і злагоди, й краси,
Щоб для України ви росли.

Ведуча 2 : Хай вам щастить завжди й у всьому,
Не піддавайте серце злomu.
Хай Бог нам усім допомагає
І рідний край оберігає !

Пісні:

ОЙ НА ГОРІ ТА ЖЕНЦІ ЖНУТЬ
ЗАВИСТАЛИ КОЗАЧЕНЬКИ
ОЙ У ЛУЗІ ЧЕРВОНА КАЛИНА
РОЗПРЯГАЙТЕ, ХЛОПЦІ, КОНІ
ЇХАВ, ЇХАВ КОЗАК МІСТОМ
ЗАЖУРИЛАСЬ УКРАЇНА
ОЙ РОЗВИВАЙСЯ ТА Й СУХИЙ ДУБЕ
ЇХАВ КОЗАК ЗА ДУНАЙ
ЇХАЛИ КОЗАКИ